



Mladina, št. 13

**Kdo je dobil denar od prodaje?**

Z Mercatorjem se neprestano nekaj dogaja. Zgodil se je odstop uprave, med nadzornike je vstopil Matej

Lahovnik, ki kot minister v prejšnji vladi ni opravil svojih nalog, izri-njeni so mali delničarji. Na-

cionalnega interesa ni več, je le še interes potaplja-jočih se upnikov in zadolžencev Pivovarne Laško in NLB, pa čeprav podatki kažejo solidne poslovne rezultate Mercatorja in pravzaprav ogromno nepremičninsko premoženje v višini 1,4 milijarde evrov.

Na mizi je bila Agrocorjeva ponudba za prevzem v višini osemsto milijonov evrov. A ta prevzem naj bi se zgodil z mednarodnimi bančnimi krediti, ki bi jih seveda odplačeval prevzeti Mercator. Če bi se Agrocorjeva ponudba v podobni višini ponovila, potem bo s prodajo tej hrvaški družbi poklonjenih najmanj 600 milijonov evrov.

V ozadju vsega skupaj so tajkunski krediti Bosa Šrota in Igorja Bavčarja, ki sta Mercator pod mizo kupila in potem, zaradi neuspešne privatizacije, skorajda potopila Pivovarno Laško in pred Bavčarjevim prihodom ugledni in premožni Istrabenz.

Vsi se spomnimo netransparentne prodaje Slovenske industrije jekla za približno 150 milijonov evrov ruskemu kupcu. Država je v sanacijo SIJ investirala več kot 700 milijonov evrov. In kdo je vodil komisijo za prodajo SIJ? Marija Zagožen, žena Jožeta Zagožna.

Država je pri prodaji 75% deleža SIJ izgubila 550 milijonov evrov.

Istrabenz je odprodal vse, kar je hotel kdo kupiti in to po nižjih cenah od realne vrednosti. Ne velja pozabiti, da je v nadzornem svetu Istrabenza vse do maja leta 2008 sedel generalni sekretar

Janševe vlade Božo Predalič in za to (po objavljenih informacijah) letno dobival 35 tisoč evrov. Kot majski hrošč je maja 2008 izstopil iz nadzornega odbora.

*Država je izgubila vsaj več kot sto milijonov evrov.*

Spomnimo se Intereurope, nekdanj uspešnega in nezadolženega podjetja, ki se je pričel potapljati z netransparentno Lovšinovo investicijo v moskovski center Čehov, ki naj bi bila vredna preko 150 milijonov evrov, od katerih naj bi kar 35 milijonov pristalo v Liechtensteinu na računu podjetja RIKO MAS. Predsednik uprave je bil takrat Andrej Lovšin s sliko Janeza Janšev v svoji pisarni.

*Država je izgubila 150 milijonov evrov.*

Popolno netransparentna je tudi investicija v TEŠ 6 z velikim sumom koruptivnosti, pri čemer končne cene še ne poznamo in se je od začetka investicije 600 milijonov evrov povzpela na kar 1,35 milijarde evrov. Pogodbo s francoskim dobaviteljem opreme Alstronom je takratni direktor Uroš Rotnik sklenil v času vlade Janeza Janše. Le kdo je bil takrat na čelu Holdinga slovenske elektrarne – Jože Zagožen seveda. Neracionalno in slabo vodeno investicijo v TEŠ 6 bomo z višjo ceno elektrike plačevali prav vsi. Še bi lahko naštevali, od Luke Koper, Dravskih elektrarn, pa do Raščanovih zamegljenih poslov, ki so se vsi po vrsti pokazali bodisi kot škodljivi bodisi kot nesmiselno trošenje evrov.

Skupaj gre za ogromne zneske. Skupno jim je to, da so nastali v času prejšnjega mandata vlade Janeza Ivana Janše v letih 2004-2008. Ali lahko vladi, ki jo sedaj vodi Janša, zaupamo, da ve, kako iz krize, ki jo je v času svojega vladanja sopovzročila in z blokiranjem nujnih protikriznih ukrepov vlade Boruta Pahorja samo še poglobila?

— Matjaž Zajec, Ljubljana